

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2018. Advent XXIV. évf., 4. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Juhász Gyula: Karácsony felé

*Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.*

*... Bizalmas szívvel járom a világot
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*... És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak s higgyünk rendületlen
S ne csak így decemberben.*

***Áldott Adventet, Karácsonyt és boldog Új Évet
kívánunk minden kedves olvasónknak!***

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

Dr. Gyökössy Endre imádsága,
aki a Cserkész Nagytanácsnak is tagja volt

Kedves Atyánk! Most mindnyájan azokért imádkozunk, akik emberileg magányosak lesznek karácsony szentestéjén, és ha valamikor fájdalmas a magány, akkor ezen az estén kétszeresen vagy tízszeresen is az. Érettük imádkozunk, hogy ha magányosak is, ne legyenek egyedül, akkor se, ha csak egy szál gyertya lobog előttük. Az az egy szál gyertya jelentsen Téged, világ Világossága, Aki fénynek, vigasztalásnak, békességnek és erőnek jöttél köznénk.

Most azokért imádkozunk, akiknek kétszeresen fáj a karácsony, mert valahol szétszóródva a világban, még egy fenyőgallyat sem találnak, mert talán ott nincs is, talán csak egy borókaág, talán valami trópusi növénynek leszakított levele, de ők arra gondolnak, hogy itthon karácsony van. Talán gyermekünk, unokánk, bátyánk, szülőnk. Uram, add, hogy karácsony történjék szívükben, légy jó békességben velük, a mi szétszórtjainkkal, ezzel a szétszórt és szétdobált néppel.

Uram, azokért könyörgünk most, akik először töltik özvegyen ezt a karácsonyt. Múlt karácsonykor a párjuk még ott ült mellettük, és most azért lesz könnyes a szemük, hogy az a csók, amit azon a karácsonyon adtak, nem volt elég meleg. Uram, tanítgass bennünket, hogy míg élünk, meleg szóval szóljunk. Uram, bocsásd meg nekünk, hogy sokszor úgy megyünk el, hogy elfelejtettük megmondani a másoknak: jó volt, kedves volt, szerettük.

Uram, köszönjük gyermekeinket, akkor is, ha ők nem köszönnek meg bennünket. És köszönik a gyermekek a szülőket, még akkor is, ha sokszor már nyugősek, őregek, morgoló-dók, kesergők, már kiesnek ebből a világból, mert idegenek. Kériünk, adj türelmet gyermekeinknek, hogy tudjanak hordozni bennünket öregeskén, sokszor érthetetlenül, másvilágból itt maradottként.

Uram, hadd történjen karácsony, hogy férj a feleséget, feleség a férjet, gyermek a szülőt, szülő a gyermeket ne csak egy napig szeresse, hanem akkor különösképpen és jobban! Hogy te ott lehess, aki testet öltött Szeretet vagy.

És most azokért imádkozunk, akik már Nálad vannak. Tudjuk, hogy nem kell értük imádkoznunk, de nekiünk jólesik rájuk gondolni, jólesik úgy gondolni rájuk, mint akik Nálad vannak, Benned vannak és Általad élnek. Nem tűzünk le kis gyertyákat a sírjukra, de most gondolatban megáldjuk az emléküket.

És most egyenként, és magam is Uram, arra kérlek, hogy ne mi legyünk, akik elrontjuk a karácsonyestét rosszkedvvel, mogorvasággal, idegességgel, kapkodással, morgolódással.

Kériünk Urunk, hogy történjen bennünk és általunk, kis családunkban és ebben a nagy családban karácsony a Te Szent Igéd, Szentlelked által, a Te szent asztalod felett. Ámen.

Forrás: lampagyujtogato.hu

Jézus jön hozzánk is ...

Olvasandó: Lk , 25–32

A Lukács evangélista által feljegyzett elbeszélés az időskorú Simeonról egy nagyon köznapi és mégis különleges történet. Egy idős ember és egy csecsemő találkozásáról hallhatunk.

Mélyen megrendítő számomra azt látni, ahogyan az élettől búcsúzó ember milyen szeretettel tud tekinteni a kicsiny gyermekre. Mi mindenre gondolhat ilyenkor? Hogyan száguld visszafelé saját gyermekkoráig az emlékezete? S akkor gyermekké lesz újra...

Emlékszik szüeleire, a mindig kedves nagynénire.... apró gyermek csínyekre...s talán arra, hogy akkor még volt mindenre idő bőven Most bezzeg rohannak nemcsak az órák, a napok, hanem a hetek, a hónapok, az évek is. De jó volna újra gyermekké válni....

És a gyermekek az ifjak és mi cserkészek? Szeretnénk mielőbb felnőni. „Ha majd nagy leszek... így vagy úgy lesz,, halljuk a kisebbek kívánságait.” Felnőttebben szeretnénk az élet megterhelő részén minél előbb túllenni és sikeres emberré válni, jó pozícióba kerülni, karriert csinálni! Lehetőleg minél kevesebb megterhelés, feszültség elhordozásával, elkerülve a kudarcokat. Mi cserkészek megtanultuk, hogy mindendezek becsületes munkával, kitartó tanulással, szorgalommal, tisztelve és szeretve egymást érhető el.

Mindehhez meg kell ragadnunk a hit látását, és annak erejével – Jézus szavai szerint - nagy dolgokra leszünk képesek, - akár hegyeket is megmozgathatunk. Az adventi idő is egy ilyen látásra biztat bennünket: Merjünk nagyokat álmodni!

A bibliai történetünkben a prófétaelkű agg Simeon és az isteni ígéreteket magában hordozó, azokat betöltő csecsemőkorú Jézus *találkozásának* lehetünk tanúi.

Simeon olyan lelkülettel bíró ember aki nem adja könnyen fel. Ígéretet kap, arra, hogy nem hal meg, míg az eljövendő Messiás meg nem érkezik. – Kicsit emberi a kép, de ez a lelkiállapot olyan, mint amikor mi, különböző nehéz helyzetekben (dolgozatírás, felelés, vizsga) vagy ígéretes, de rajtunk kívülállótól függő döntő élethelyzetekben (új iskola, új beosztás, karrier lépcsők) „alkudozni kezdünk” a Mindenhatóval: Ha ebben vagy abban segítesz akkor én ezt vagy azt fogom tenni. Simeon bírja az Úr ígértét és Ő is kitart a várakozásban.

A történet központi üzenete a Jézussal való találkozás.

1./ Jézus jön, ill. itt szülei hozzák el a templomba, hogy a törvény előírásainak eleget tegyenek. Jézus eljött ! A törvényt jött betölteni, hogy bűneink miatt, Isten és az ember között tátongó szakadékot áthidalja. Karácsonykor ezt a földre szállást, eljövetelet ünnepli a keresztyén világ. Jézus jött el, a Krisztus, a várva várt Messiás. – Simeon szerint ő maga az Üdvösség. (30) „ Mert látták szemeim az üdvösségedet.”

Jézus korában nagyon sokszor illettek üdvözítő jelzővel a különleges embereket. Itt a látszólag egyszerű szülők gyermekeként világra jött, istállóban született, jászolba fektetett, majd emberek által ártatlanul elítélt és keresztre feszített

Megváltóról van szó. - Ezt látja meg prófétai szemmel Simeon. Egyrészt ezért különleges ez a találkozás. Akit kezében tart az a világ Megváltója, s mint ilyen jött el hozzá és hozzánk is. Az Atyaisten emberi kézbe helyezi a Fiát. Milyen csodás találkozás ez?

2./ Másrészt Simeon is kész a „lélek indításának” engedve a templomba menni. Nem tudjuk, hogy ez pontosan hogyan is történt. Hallott, látott valamit? Éppen olvasott valamit? Vagy egyszerűen belső nyugtalanság támadt benne? De, hogy ez működik az bizonyos. Van erre példa máshol is az egyház történelmében, de talán átéltünk már hasonlót mi is a saját életünkben. „ El kellett indulni, szólni kellett, meg kellett vallani,... nem tehettem mást.”

Aztán a templomba érve eltéveszthetetlenül felismeri Jézust és szüleit. Van szem az események között a lényegét meglátni. Felismeri és érti az összefüggéseket. Mindez azért lehetséges mert füle van kihallani a mindennapok zajából a nem mindennapit. Tiszta belső lelki látása van és nem keveri össze végest a végtelennel, az ideigvalót az örökkévalóval, az értéktelent az értékkel

3./ (28) „A karjaiba vette a gyermeket.” Egy részt „... megindító, ahogyan a régi világ agg képviselője ölébe véve a kicsiny gyermeket búcsúzik a megáldott életétől, mint ahogyan a vártán hűségesen kitartó őr lép le az őrségről; az új korszak ígéretes megtestesítője pedig most indul neki az életnek, hogy Istentől kapott küldetését betöltse.” – Generációk egymásra találásának nagyszerű képe is ez. Valami lezáródik és valami „nagyon új” kezdődik el. A várakozás ideje lejárt, itt a megvalósulás ideje. Krisztussal az Ő befogadásával – ma is – egy új korszak kezdődik el!

Befogadni egy kicsinyt, egy gyermeket, Jézus tanítása szerint az egyik legnagyobb dolog ezen a földön. Olyan az mint amikor Őt fogadjuk be. – Ennek a mozzanatnak János evangélista különleges jelentőséget ad : Ján 1:12 :” Valakik pedig befogadták őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak akik az Ő nevében hisznek.” .

4./ A Jézussal való találkozás Simeon esetében is, és minden más ember életében egyrészt Isten Lelkének munkája, másrészt Simeon és minden Vele találkozni vágyó hitbeli, lelki nyitottságán múlik. – Hány találkozást mulasztottunk már el mert nem voltunk készek meghallani, Simeonhoz hasonlóan a Lélek indítását. Nem volt belső nyitottságunk érteni, felismerni a bennünket körülvevő világban a hozzánk is eljött Krisztust. Hány találkozási kísérlete volt már Istennek velünk kapcsolatban, hogy átnyújtsa befogadásra a krisztusi-életet?

Megtelt a szívünk egyébbel, más hangokra, tárgyakra, ígéretre figyeltünk. Aztán elfáradtunk. Eltompult a korábban oly élesen figyelmeztető gyermeki lelki ismeretünk. Zárttá vált az életünk, a megszokott életvitel megtartása vált fontosabbá. A saját kedvünk szerinti, vágyainkat és szándékainkat akarjuk érvényesíteni. Ne zavarjon más elvárás, külső hangok, figyelmeztetések. Ezekből már semmi „nem fér bele”! Még egy találkozás sem. Pedig téged még ma a Lélek indításából „randira hív Krisztus”! Találkozni akar veled.

Szuhánszky Gábor

„Állíts magadnak jelzőoszlopokat” (Jer 30,21)

Gróf Tisza István

szabadelvűsége, hazaszeretete és evangéliumi egyháziassága

A cserkészektől a fenti fogalmak megvalósítandó életformát követelnek. Ez nem könnyű feladat már csak azért sem, mert e fogalmak jelentése és társadalmi beágyazottsága egyaránt változó. Valamikor a szabadelvűség, vagy liberalizmus az emberi szellem szabadságának volt a megnevezése és a társadalmi/tudományos fejlődésnek a záloga. Ma a liberalizmus pedig alapvetően vallás- és nemzetellenes érzésekre, elvekre utal, sőt sok esetben az ilyen-olyan devianciáknak a fedőneve. A hazaszeretet valamikor az életet is magamögé rendelő érték volt – Dulce et decorum est pro patria mori. Édes és ékes dolog a hazáért meghalni. – ma poros szentimentalizmus. Az evangélium valamikor nemzetmegtartó erő volt a magyarság számára, ma említésre sem illő/méltó magánügy. Szóval nem könnyű a cserkésznek szabadgondolkodóan kreatívnak és törvényei követőjének lenni; hazafinak lenni és minden cserkészt – pl. az iszlám állam katonájának cserkészfíát – testvérnek tekinteni; az evangéliumot szívében hordozni, egyháza terheit és örömeit vállalni, miközben mindezt már a nagyszülei sem tették. Ebben a helyzetben tanulságos lehet Tisza István példája.

Mártírhalálának centenáriuma számos előadás, megemlékezés, tanulmány foglalkozott személyiségével és közéleti szereplésével. Már az előző számban is megemlékeztünk róla veretes Ravasz László-i idézetekkel. Halála után 100 esztendővel – sok sok hazugság, méltánytalanság, történelemhamisítás után – tudományos és társadalmi megítélése helyreállni látszik. Persze a „mi lett volna, ha...?” – kérdésre ma is sokféle választ lehet adni, akár a tudományosság igényével is. Szóval a diskurzus ma is folyik, ami önmagában egyáltalán nem baj. Ugyanakkor a történelem interpretációja és különösen is a történelmi jelentőséggel bíró személyek interpretációja bizonyos természetes szabadsággal bír, amely életben tartja a meglepetés esélyét. Nota bene, szabadság: Tisza Istvánnak talán éppen a szabadelvűsége –, ami a maga korában még liberalizmusnak is nevezetethetett – inspirálja, sőt provokálja a különböző interpretációkat. Ezek sorában én is kérek néhány karakternyi helyet.

Gróf Tisza István szabadelvűsége bizonyosan köszönő viszonyban sincs azzal a 21. századi liberalizmussal, amely az egyén szabadságának korlátlan, gátlástalan, sokszor morbid és végül már irracionális abszolutizálását műveli. Az ő liberalizmusa sokkal inkább egyfajta ideológiamentes szabadság egy közösség, például a nemzet önzetlen szolgálatára. Tisza István liberalizmusát, szabadelvűségét, egyrészt a hazaszeretete motiválta és egyben meg is szelídítette, másrészt pedig a református hite minősítette és tartotta kordában.

Nagy elődeihez, Bethlen Gáborhoz és Bocskai Istvánhoz hasonlított, akik szabadok voltak arra, hogy még a törökkel is „paktáljanak” a haza érdekében, Tisza kitartott a Habsburg dualizmus struktúrája mellett az évszázados protestáns Habsburg-gyűlölet öröksége ellenére is, mert tudta, hogy korában éppen ez biztosítja Magyarország integritását, sőt a régió békességét. A liberalizmus nem célt, főleg nem öncélt jelentett számára, hanem eszközt a haza javára.

Szabadelvűségének másik szellemi/lelki határát az a hite, meggyőződése adta, amely szerint, amikor az ember eléri intellektuális/tudományos fölismerésének és további táv-

latainak határát, akkor vagy főt hajt a Mindenható Isten előtt, vagy pedig ideológiákat, rosszabb esetben idOLOkat gyárt, amelyek illúziókba, például politikai illúziókba kergetik. Ő főt hajtott a Szentháromság Isten előtt atyái hite szerint, szemben azokkal, akiknek fanatizmusa Intervencióhoz, Trianonhoz és két diktatúrához vezetett. Egyébként szabadelvűsége bátorította az egyházak kritizálására is amiatt, hogy hosszú évszázadokon keresztül a keresztyén szellemiség uralta az egyén és a társadalom életét, és még mindig milyen űr tátong Krisztus tanítása és a társadalom berendezkedése között: „Hová lett a krisztusi szellem, a felebaráti szeretet az egyházból?” (TI: „A szocializmus és az egyház). E költőien kritikus kérdését persze nem válaszolja meg, de markáns meggyőződését bátran vallja: „Egy nemzet annál erősebb, annál boldogabb mentül több szellemi és mindenekfölött erkölcsi erő él annak tagjaiban.” (TI. Vallás a modern élet küzdelmeiben.) A szellemi és erkölcsi erő öröködött liberalizmusa felett.

Tragédiája a nemzet tragédiája lett. Az vált valóra, ami ellen egész életében küzdött. Mindazonáltal talán egyre többen vannak azok, akik együtt tűnődnek a kortárs Sigmund Freuddal, a lelkek tudósával, aki a magyarokról naplójában ezt jegyezte föl: „, a sok gróf közül a legokosabbikat meggyilkolják, a legbutábbikat pedig megteszik miniszterelnököknek.” Lehet, hogy ennek a talánynak akkor és most is az a magyarázata, hogy sokak számára vonzóbbak a kontrolálatlan utópiák és tetszetősen üres illúziók, mint a hit és hazaszeretet ölelésében született áldozatok. A cserkészek nem tartozhatnak ehhez a többséghez.

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

Reményik Sándor: Magányos cipruság

Tisza István ravatalára

*Nem szánlak, jó Vitéz, mert jó Neked,
Neked már jó.
Sok rémség elől elfedte szemed
Az orgyilkos golyó.
Rövid a kín, hosszú a síri álom,
De ezt a népet szánom és útálom.*

*Hogy letört életednek drága gátja,
Rajt' düll át a tömeg,
Ezer közül nagyságod egy ha látja,
S az sem érdemli meg;
A nemzedékek sodra tovatart,
S nem ad az Isten több ilyen magyart.*

*Míg éltél, értünk drága két karod
Munkált erőd felett,
S a halál, mikor szíven ragadott,
Szóltál: "Ez így kellett".
Néztél merőn, Kálvin kemény magyarja,
A puskacsőbe: ahogy Isten akarja.*

*Egy szörnyű korszak minden bűneit
Hordta fennkölt fejed,
Szeretted édes magyar véreid,
S tested megtöretett,
Új tagja mártírok nagy seregének,
Néróknál haj! hóhérbabbak a népek!*

*A becsületen folt, csorba ne essék,
Nem volt más jelszavad,
Hitted, hogy nem ábránd, mi kötelesség.
Arany-Szent-György-lovag,
Köveden rövid lesz a felirat:
Egy igaz férfi, sok hitvány miatt!*

Tisza István 1918-ban

Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2)

Harmincadik cserkészfogadalomtétel Monoron

A 842. sz. Bendek Elek cserkészcsapat apraja nagyja izgatottan készült 2018. december 2-án reggel a csapat 30. fogadalomtételére. A szokásos munkálatokkal kezdtük a napot: szendvicskészítés, teafőzés, a fiúk egy tábori installációt készítettek a nagyteremben, hogy a vendégeink és a kíváncsiskodók képet kapjanak a tábori életünkből, körülményeinkből. Derekasan ki vette mindenki a részét a munkából, így 10-órákor a csapat és vendégeink együttesen bevonultunk az ünnepi istentiszteletre.

Lelkészünk, Schaller Tamás szép példát mondott a cserkészekről és Isten hártalan kegyelméről, amit nekünk is sikerült évről-évre megtapasztalni. Majd a Himnusz elhangzása után kezdődött a fogadalomtétel, a 30.! Nagy meghatódással álltam immár 30-ik alkalommal, mint a csapat parancsnoka az ÚR asztala előtt és kezdtem a köszöntésbe, szeretettel és tisztelettel köszöntöttem gyülekezetünk vezetőit, gyülekezetünket és mindazokat akik részt vettek az ünnepségünkön, Dr. Szentváry Lukács Jánost az újra alakult Magyar Cserkészszövetség akkori ügyvezető elnökét, Molnár Nikolettet a Szövetség képviselőjében, Dr. Teleki Józsefet és párját Emikét és a többi kedves meghívottat.

Innen felgyorsultak az események: 1 kiscserkész, 3 cserkész és 2 2 GILDE cserkész tett először fogadalmat. A templomi eseményeket a Bánk Bán-ból Petrik Balázs előadásában a Hazám hazám... című ének sokak szemébe csalt könnyeket.

Ünnepségünk a gyülekezeti házunkban szeretetvendégséggel nagy beszélgetésekkel, énekekkel, játékkal folytatódott. Egész idő alatt egy vetítés is futott: 30-év emlékei képekben. Természetesen a kezdetekről is megemlékeztünk: Laci bácsitól, Gulyás László akkori lelképásztorunktól kaptam a felkérést/megbízást, mint ifjú presbiter „Lacikám csináljunk egy cserkészcsapatot, ez közös nagy ál-

munk volt, majd ugorj fel Kovács Benőhöz, az akkori tanácselnökhöz.” Benő csak annyit mondott: „ csinálj egy cserkészcsapatot Lacikám, nézz be a pénztárba és vegyél fel 20 000,-Ft-ot.” Rendben mondtam, de hogy számoljak el ? „Meghívsz a fogadalomtételre”- volt a válasz. Tehát így indultunk és Isten háttartalan kegyelméből, 30-év után itt tartunk.

Magócsi Hajnika segédtitisztnak köszönhetően az Ady iskolában születőben egy kiscserkész őrs, a csapatban a kiscserkészek Legendi Kati vezetésével tevékenykednek, a nagyok, a cserkészek a Beck család és alkalmanként Bolyán Anti vezetésével tevékenykednek.. De egyre gyakrabban önálló programmal, kirándulással, közös színházlátogatással állnak elő, színesítik a cserkész életet.

Idén is elhelyeztük az emlékezés virágait az Újköztemető 301-302-es parcelláiban nyugvó kivégzettek sírjainál.

A közeljövőben egy téli táborot tervezünk a Börzsönyben, ide is sok jelentkező van már most.

A két ünnep között, december 29-én a szokásos cserkészkarácsonyt rendezünk, ahol közösen emlékezünk az eltelt időszakra és tervezzük a jövőnket.

Nem vállalkozom a 30-év bemutatására. Egy biztos: mindezt Isten áldása és minden pillanatban gondoskodó kegyelme nélkül nem élhettük volna meg. Mind ezekért mélységes hálával a szívünkben mondunk köszönetet, Soli Deo Gloria, Egyedül Istené a Dicsőség!

Jó munkát !

Nagy László cst. cspk.

A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80)

A cserkészet és Jézus Krisztus lelkigondozása

„A cserkész minden *cserkészt testvérének* tekint /4./” tudjuk a cserkésztvényből. Tudjuk, hogy mindenki vágyik a családra, ahol szeretik, ahol védelmet kap, ahol feltétel nélkül szeretik. Ahová, ha idősebb visszazaladhat biztatásért, segítségért. Tapasztalatból tudjuk, hogy azért ez nem ilyen rózsaszínfelhős intézmény, még ha erre is lenne elhívatva. Hordunk feszültségeket, vannak szükségünk, amit lehet abban a pillanatban a legszeretőbb testvérünk sem ért. Vannak sebek, amit talán a családból kaptunk, vannak sebek, amit kint szereztünk, de a feszültségeit otthon engedjük meg magunknak. Van egy ismeretlen megmagyarázhatatlan faktor is, ami nincs egyenes arányban az igyekezetünkkel, szándékainkkal, amit nem értünk és talán haragszunk Istenre, vagy nem értjük hogyan engedhet meg dolgokat. Jó, ha a kérdéseinkkel, problémáinkkal Istenhez fordulunk. Az alábbiakban figyeljük meg Jézus Krisztus, hogy lelkigondoz. Ez az írás 2001-ben íródott.

Amennyiben bármilyen aktualitása van a jelenünkkel, egyedül arra gondolhatunk, hogy „...Isten *igéje élő és ható*, élesebb minden kétélű kardnál..., megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid 4,12)

Jézus Krisztus lelkigondozása (János 11; 1-45; 12, 1-3)

Kiinduló pont Jézus Krisztus váltságművében a szeretet /János 3, 16/. A lelkigondozásban sem más „Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt.” /11; 5/

Ahhoz, hogy betekintést nyerjünk az Ő lelkigondozásába, meg kell ismerjünk azokat az embereket, akik felé szolgál, mint lelkigondozó.

Az a bánásmód, viszonyulás megmutat valamit az Ő tökéletességéből, ahogy mint lelkigondozó is maradéktalanul elvégezte és végzi a rábízott feladatokat. Tehette Ő ezt tökéletesen Isten mivolta által. Zsinórmérték, a maga személye, mint testté lett Ige /1 Jn. 1,14/ „teljes volt kegyelemmel és igazsággal.”

Ebben a történetben megismerjük a hús-vér Embert is, aki élénk éli a maga teljességében az ember törékenységét és az emberi érzelmek helyes kezelését. A sírás „használatát” - az emberi test, mint működő strukturális egység részeként, mint szelep alkalmazását és szükségességét.

Megérthetünk valamit Isten időszámításából, időzítéséből-, ami életemből kiindulva sokszor elég érthetetlen. Meglátjuk, hogy mennyire fontos, hogy két lábbal a földön éljünk e világban, de nem e világból való módon, aminek az oszlop kövei – azt hiszem – életünknek azok a pontjai, ahol meglátjuk, bepillantást nyerünk Isten dicsőségébe.

Részesei lehetünk, az élet érthetetlen ellentmondásainak: élet-halál-feltámadás örök kérdéseinek találkozásában. Megfigyelhetjük Jézust, hogy ezt az emberi értelemmel nehezen érthető valóságot, milyen egyszerűen látja át.

Megfigyelhetjük, hogy a különböző embertípus, különböző szükségleteit hogyan elégíti meg, de nem kiszolgálva azt, amit nem kell. /Ami Isten ügye és terve akadály lehetne./

Márta személye: a mai világ tünethordozójának nevezném. Mondhatnánk neurotikus alkat. Sürög-forog, dolgozik, hajt, azután kifárad és háborog. Valóságos igényeket elégít ki. Vendégeket lát el. A maga szempontjából még igaza is van, hogy háborog. Az egyedüli jó helyre megy panaszra – Jézushoz.

Hogyan lelkigondoz Jézus? Mit nem tesz. A negatívan gondolkodó magyar értelmünk, azt hiszem jobban megérti, ha először végig vesszük, hogy mit nem tesz:

- nem kezd győzködni,
- nem beszél sokat, nem kezd vitatkozni,
- nem sorolja hibáit,
- nem kezd hosszan prédikálni,
- nem kezd példálózni Máriával, pl: „na nézd Ő nem nyüzsög”.

Lényegre lát „egy a szükséges dolog”.

Mondhatná „keressétek először Isten országát és az Ő igazságát és ráadásul minden megadatik néktek” – de mégsem ezt mondja.

Hagyja kifáradni Mártát, az ereje végére érni. Hagyja, hogy az indulatai – ami egy pihentebb állapotában jól elrejtőzködne, talán becsaphatná magát – kijöjjenek. Odaadja magát a vádaskodó-támadónak célpontnak, és közben „hagyja a saját levében főni”. Higgadtan, röviden válaszol.

Mondhatnánk Márta lelkigondozása több üléses. Ez volt az első szakasz, – a feltárás.

A második szakasz: Lázár halálával kapcsolatos. A halál krízis helyzet. Sokféleképpen dolgozzuk fel. Mit tudunk meg Jézusról, mint lelkigondozóról.

– Nem megy a dolgok elébe. Nem segít be Istennek, nem siet, de Isten tervét nem késlelteti. Nem siet azért sem, hogy a szeretett családot megkímélje a szükséges fájdalomtól, hanem tökéletesen időzít. Mert tudja Isten tervét, és Istennek a legnagyobb dicsőségét akarja bemutatni, ami ebben a helyzetben meglátható. Tudja a célt, és szereteteiben egy olyan bizalom kiépülését készíti elő, ami az Ő keresztthalála eseményének krízisén átsegíti őket. Istentapasztalat és edzés, ami az eseményekből adható. Emellett kérdez, kérdve kifejt, tanít, ismételtet, új anyagot, ismeretet ad át és ÍGÉRETET ad.

Ne menjünk a dolgok elébe.

Márta: ki van borulva. Fáj a testvére halála, és újból vádol a szíve. Neurotikus alkata látszik újból. Amikor hallja, hogy jön Jézus – fölpattan, szalad /jól teszi/. Mária csak hívásra megy, nem jobb, csak más idegrendszer, és más Isten élményei vannak.

Márta újból kidönti a szívét Jézusra, a fájdalomát, a hitét. Sok dolgot nem hagy Jézusnak. Szinte magát lelkigondozza, biztatja. /21/ „ Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De most is tudom, hogy amit kérsz az Istentől megadja néked Isten.”

– Mit nem tesz Jézus.

Nem mondja most „Márta, Márta egy a szükséges dolog.” Nem fojtja vissza az indulatait, hagyja, hogy kimondja, nem „bunkózza” le, hagyja hogy kijöjjenek az érzelmek. Végig hallgatja, nem szakítja félbe.

Nem sértődik meg a vádtól, nem érzékenykedik, amit a személye felé irányuló kritikára megtehetne.

– Nem mondja.

Mit képzelsz te Márta, hogy megkérdőjelezed Istent, engem. Én sosem tévedek, mert Isten vagyok. Pedig tökéletesen igaza lenne – de nem teszi.

Túl lát a külső dolgokon. Nem azt nézi, ami a szeme előtt van, hanem ami a szívben van. Oki kezelést ad.

„Feltámad a te testvéred”. /23/

Márta újból beszél, csak azzal a fejjel tud gondolkodni, ami van neki. Itt ennyit lát. Most még csak ennyit ért.

Jézus tovább „lép”. Ahogy Márta érzelmei csillapodnak, egyre jobban lehet az értelmére hatni és ezen keresztül a hitére, ami célja, végül is a lény / a bibliai szíven keresztül ./Ez egy hosszabb folyamat. Most itt tart.

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él. És, aki csak él és hisz énbenem, nem hal meg soha.” /25, 26/.

Elmondja a kulcsot, ami a földi élet és a mennyei élet ajtajának – az örökéletnek a kulcsa.

Nem kezdi : Márta, te egy bűnös ember vagy, így el fogsz kárhozni – nem ijesztget. Azt sem mondja „ miért sírsz, hiszen itt vagyok én – ne sirasd a testvéredet – nem tilt, hanem a gondolatait felemeli a földi fájdalomtól, a dolgok igazi megoldására. Később nem csak kezeli, hanem bele is adja magát az emberi fájdalomba.

„Hiszed-e?” – kérdezi.

Márta itt vallást tesz, de azt gondolom, nem érti igazán Jézust. Mintha ez most már sok lenne neki és kilép a helyzetből. „Elmegy a testvéreért”.

Jézus hagyja Mártát, mert nem ő az egyetlen lelkigondozott ebben a történetben. Mária és a zsidók – sok krízisben lévő ember. Márta csak a sokból egy, de ő megkapta a továbblépéshez való „szükségét” a következő „ülésig”.

Jézus nem pátyolgatja tovább, mint lelkigondozó, nem aggodalmaskodik, hagyja, hogy az eseményekben Isten vezesse tovább.

Újból sok az emberi érzelem, sok a krízis. „háborgott lelkében, és megrendült” /33/.

Isten fia megrendült. Tehát egy lelkigondozó is megrendülhet a nyomorúságok láttán és elbúsulhat. Pedig Jézus látja már az egészszet, előre tudja, hogy Lázárt fel fogja támasztani. Nagy bátorítás ez a lelkigondozók felé – szabad elkeseredni. /De menjünk Jézushoz vele, mint eddig Márta tette/.

Jézus, mint lelkigondozó, hatalmas dolgot tesz. Mer védtelen, gyenge lenni, kiadni magát, ennyi ember előtt. Férfi létére sír. Azt gondolom az is lelkigondozás, ha egy adott helyzetben, amit én Istentől veszek, fel merem vállalni az adott érzelmi állapotomat. A saját életemben úgy láttam meg, ezt csak akkor tudom megtenni, ha több olyan élményem volt már, mint ami most következik.

„Vegyétek el a követ.”

Jézus miután kiengedte az érzelmeit /ez most nem lesz igazán korhű hasonlat, de jobbat nem tudok/, mint a kukta szelepén a gőz kijött, – lecsillapodott. Határozottan, röviden előlép, mint Isten és teszi a dolgát.

Na itt van Márta! Már megint segíteni akar. „Uram immár szaga van ...”, negyed napos. Kényszeres – mondhatja egy pszichológus, de mit mond Jézus!

„Nem mondtam-é néked, ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét.”

Újból kapunk egy bemutatót Jézustól, az Atyába vetett bizalomból, mondhatjuk plenáris lelkigondozást tart. Az Atyával való intim – lelki kapcsolatából ad egy kis részletet.

„Atyám hálát adok néked, hogy meghallgattál engem.” /41/ Az Istentől való megbízatásában kapott „ön”bizalommal = Isten bizalommal kezd hozzá az üdvterv e piciny részéhez és előre megköszöni.

„Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem, csak a körülálló soka-ságért mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.”

„Lázár jöjj ki.” És nem – nem volt kérdés számára, hogy kijön-e !

Mi van Mártával a lelkigondozóval. János 12, 2-ben így ír róla a Biblia.

„Vacsorát készítettek ott neki, Márta szolgált fel.”

Itt már Jézus, mint áldozati bárány készül a kereszthalálra, Máriától **elfogad** – nárdus olajt. Jézust, mint lelkigondozót itt nem látjuk Márta felé szolgálni.

Az események mintha ismétlődnének, Mária és Jézus újból együtt. Mária már nem csak ül és hallgat, hanem cselekszik.

Még Márta – megint felszolgál.

Hiába lett volna az egész lelkigondozás? Nem. Márta nem tesz fel aggodalmaskodó kérdéseket, nem írgykedik a testvére, nem lázad, nincs panasz benne, – ha lenne biztosan elmondta volna, vagy rosszul lenne a fáradtságtól.

Teszi a dolgát. Mintha a neurózisa is meggyógyult volna.

Lázár feltámadt, de Jézus, mint családgonozó is elvégezte a dolgát és győzött.

„Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia. / János 11,4 /

Nagyné Kele Márta

Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4)

Pásztor Jánosné: Karácsonyi „Csillagok” és „Bölcsek”

/Evangéliumi karácsonyi jelenet kisiskolásoknak a Szentírásban leírtak alapján, - amikor napkeleti bölcsek egy soha nem észlelt fényes csillagképet láttak az égen: két csillag találkozott egymással, JUPITER király-csillag és Izrael csillaga a SATURNUS./

/Mt. 2,1-11/

A jelenet énekeinek egy része a Református Énekeskönyvben is megtalálható, de egyébként is jól ismert énekek.

/Javasolt gyülekezeti kezdőének: "Váraj ember szíve készen..." Ék.140, a jelenettel összhangban./

/Az éneklés befejezte után balról egy "csillag"/Saturnus/ - fején csillag-korona, hosszú fehér ruhája arany csillagokkal televarrva - sietve jön a közép felé, kezét szeme elé tartva, jobbra-balra tekintget, mint aki keres nagyon valakit./ -/Jobb oldalt kényelmesen álldogál, majd lassan a közép felé lépked egy másik "csillag" hasonló öltözékben - mindkettő tetszés szerint fiú, vagy lányka./-/Mikor a baloldali meglátja, kezét kitarja feléje és örömmel felkiált:/

Saturnus: - Üdvözlégy kedves csillagtestvérem, Jupiter! Jaj, de jó, hogy végre megtaláltalak!

Jupiter: - Én is üdvözöllek kedves Saturnus-csillag, - mi ez a nagy siet-

ség, hiszen a mi kijelölt pályánkon, meghatározott időben mindig találkozunk!/? /Már mindketten középben vannak/

Saturnus: - Igen, igen, tudom, - de ennek a mostani találkozásunknak igen nagy jelentősége van. Teremtő Atyánk nagy feladatot biz ránk!

Jupiter: - Nagy feladatot, és éppen kettőnkre?

Saturnus: - Igen, - mert te vagy Jupiter a királycsillag, - én pedig Saturnus, Izrael csillaga, - és lent a földön, Izraelben most nagy dolog fog történni, melyet a kettőnk együttes fénye fog jelezni.

Jupiter: - Csak nem jött el "az idők teljessége?"

Saturnus: - De igen, és teremtő Atyánk elküldi szent Fiát a földre, az emberek közé.

Jupiter: - Már hallottam erről, - de megfoghatatlan előttem, hogy égi trónját felcseréli és embertestet ölt fel!/? - Miért történik ez?

Saturnus: - Az emberek megmentésére, hisz teremtő Atyánk szereti őket. "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz őbenne,

el ne vesszen, hanem örök élete legyen” /Jn 3.16/

Jupiter: - Tehát Atyánk “nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa.” /Jn 3.17/

- Gyere, nézzünk le a földre, mi van ott lent, mi történik most? /Mindketten kezüket a szemük elé téve, kissé előrehajolva, lefelé néznek./

Saturnus: - Nézd, milyen sötétség van lent./elborzadva/ Ó, de sötétté tette a bűn ezt a csodaszépre teremtett világot!

Jupiter: - Igen, így van,- de látod mennyi ember tolong az utón Betlehem felé?

Saturnus: - Azért, mert Isten így rendelte, hogy Fia Betlehemben fog embertestben megszületni.

Jupiter: - Mit gondolsz, vájjon az emberek tudnak erről a csodáról?

Saturnus: - Kell, hogy tudjanak, hiszen Isten emberei a próféták megjövendölték.

- Nézd, én látok imádkozó embereket, meg olyanokat, akik valami nagy tekercset olvasnak. – /Kezével oldalt mutat, ahol gyerekek állnak.../ .

/A gyerekek most lassan a közép felé haladva, - 1. gyermek: kezét imára kulcsolva hangosan imádkozik./

1. gyer: /fiú/ - “Uram, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj reám, Jákob Istene! Istenünk, pajzsunk, nézz reánk, tekints fölken ted személyére!” /Zsolt. 84,9-10/ /Az orgona **halkan** ezalatt a Csendes éj... 167.sz. ének dallamát játssza./

2. gyer: /fiú/ “Az Úrra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert jobbomon van” /Zsolt. 16,8/

3. gyer: /fiú/ /papírtekercs van a kezében, arról olvassa/

- Ézsaiás próféta jövendölése:
“...egy Gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz. És hívják nevét Csodálatosnak, Tanácsosnak, erős Istennek, örökévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének! Uralma növekedésének nem lesz vége... A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt!” /Ézs. 9,6-7/ /Az orgona elhallgat. A gyerekek már mind középben vannak, a két angyal mögöttük áll és figyel. - 4. gyermek ki lép közülük középben előre és szaval./ /Karácsonyi könyörgés. Füle Lajos/ /A címet nem mondja be./

4. gyer: /fiú/ “Mint Betlehem, zsúfolt a város, megszállta tenger idegen. Uram, szállásra hol találsz most, nem maradsz-e a hidegen?

Szívem istállójába, amely szállást csak barmoknak adott, térfél be hát! Számodra van hely, találsz egy csendes jászlat ott.

Csillogó arannyal, drágakővel
nincs ékesítve ez a ház.
Mégis... ne rettenj vissza tőle,
ha szénát, pozdorját találsz,
ha nem lehet méltó Tehozzád,
Kinek egék örvendenek.
Lásd, ez vagyok...
Térj így be hozzám,
hozd el szívembe fényedet!”

/gyertyákat gyűjt meg az oldalt felállított karácsonyfán/

/Az összes gyermek ezalatt énekli az 545. éneket, csengőn; az orgona halkán játssza a dallamot//Turmezei Erzsébet/

- Ó, gyönyörű szép, titokzatos éj!
Ég-szemű gyermek, csöpp rózsa levél.
Kisdedként az égi Úr
Jászolában megsimul
Szent karácsony éjjel.

/Az éneklők elhallgatnak, csak az orgona játssza tovább **halkán** a dallamot. Egy leányka középre lép, szaval./

5. gyer: /leányka/

- “Milliók várnak:
sikert,
pénzt,
ragyogást...
Várnak hadakozást
pihenést
vagy munkát...
Mindenki vár,
És az egész élet
egy várakozás,
viszály,
verseny,

Várnak
életet
vagy halált...
De azt kevesen tudják,
hogy Isten
már felelt:
- Aki hisz,
azé az isteni gyermek!
S ahol
Ő uralkodik
és szolgál,
teljesül kérés,
szent várakozás!”

/Az összes gyermek most folytatja az éneklést, az orgona halkán kíséri a dallamot/

- “Égszemű Gyermekek,
kérünk, hadd legyen
Szívünk is jászlád,
boldog Betlehem.
előtted leborulunk:
Térj be hozzánk, Jézusunk,
Szent karácsony éjjel.”
/Orgona elhallgató/

6. gyer: /fiú v. leányka//Előre lép és szaval./

/Örök ádventben. Versrészlet/
- “Mint kisdéd jössz,
ki szív-bölcsőt keres?
Magamtól hozzád méltó nem leszek,
ahhoz kevés lenne ez az élet,
de mindvégig várni foglak Téged,
várni, egyre várni, míg csak élek,
a lámpásomat magasba tartva
amíg végre feljön majd csillagom,
végtelen ádventek után
örök karácsonyom.”
/További gyertyákat gyűjt meg a kará-

csonyfán. Most már ég az összes gyer-
tya./

/A gyerekek mind a karácsonyfa köré
sereglenek,- oldalra, a két csillag előre-
lép a középen./

Jupiter:/kezével a karácsonyfa felé
mutat és Saturnushoz szól/

- Nézd, nézd, ezeket a kicsi fényeket,-
ez azt jelenti, hogy az emberek vilá-
gosságra vágnak, - de a földi bűnök
sötétjét ez nem törli meg!

Saturnus: - Ezért kellett az Isten
Piának lemennie, és **Ő lesz a világ
Világossága!**

Jupiter: - És akkor nem lesz többé eny-
nyi bűn és sötétség a földön?

Saturnus: - Nem bizony, mert Isten
Fia, a Szabadító Messiás, aki szabaddá
teszi a bűn fogságából az embert és
Isten fiainak szabadságát ajándékozza
nekik.

Jupiter: - Mindenki megszabadul a
bűn sötétségéből?

Saturnus: - Mindenki, - aki hisz
Benne,- azok kiszabadulnak, s a vilá-
gosság fiai lesznek és *"fénylenek mint
csillagok a világon."*

Jupiter:/izgatottan oldalra fordul,
ahol "angyalok" - egy főangyal és több
kis angyal - elindulnak középfelé/ -
/angyal jelmezben/

- Nézd, nézd, az ég angyalai is készü-
lődnék!

Saturnus: - Gyere, ölelkezzünk ösz-
sze/átölelik egymást/, hogy a kettőnk
fénye ragyogóvá tegye a mennyboltot!

Jupiter:/a másik oldalra néz/ - Én ott
lenn pásztorokat látok a mezőn,

- az angyalok éppen arrafelé tartanak.
- **VILÁGÍTSUNK!**

Főangyal:/középre ér és a/pászto-
rok/ meg a gyülekezet felé szól/

- "Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nek-
tek nagy örömet, amely az egész nép
öröme lesz: **Üdvözítő született ma
nektek**, az Úr Krisztus, a Dávid
városában."/Lk. 2,10/

Kis angyalok:/egy-egy mondatot kü-
lön, külön, vagy együtt az egészet/

- **"Dicsőség a magasságban Istennek,**
és a földön békeesség, és az emberek-
hez jóakarát."/Lk. 2,14/

Főangyal:

/Egyedül övé a dicsőség. Füle Lajos/

- "Hogy a mennyei világ megnyílt,
s oda egy GYERMEK lehetett híd,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy ISTEN e kegyelem-hídon
elénk siet, hogy hazahívjon,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy e békétlen, vad világon
békét jelenthet a Karácsony,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy e békítő kegyelemben
ma is ember lehet az ember,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy bűneit, hol KRISZTUS áldoz,
letheti a keresztfához,
egyedül Övé a dicsőség.

A magasságban és mélységben,

bizonyosságban és kétségben
egyedül Övé a dicsőség!”

/Ekkor felharsan az orgona és játszani
kezd a 168. ének dallamát, majd az
egész gyülekezet énekl; **felállva!**
“Dicsőség mennyben az Istennek,
Dicsőség mennyben az Istennek,
Az angyali seregek vígan így énekel-
nek:

Dicsőség, dicsőség Istennek!
Békesség földön az embernek!
Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet a Jézushoz elvezet,
Békesség, békesség embernek!”

/Tetszés szerint mind a 4 versszak
énekelhető./

/Gyülekezet leül, - a gyerekek közül
egy fiú és egy leányka középre jön,
szavalnak/

7. gyer: /fiú/ /Karácsonyi kéréseké
Turmezei Erzsébet/

- “A pásztoroknak lábát add nekem,
hogy Hozzád siethessek sebesen!
És a napkeleti bölcsek kezét,
hogy szívem, kincsem letegyem eléd!

8. gyer: /leány/ /folytatja a verset/
- Angyalok hangját,
hogy mindenkinek
örömhírt és békességet vigyek!
S Mária Igét megőrző szívét:
Hadd legyenek, Jézus, örökre tiéd!”
/gyerekek félreállnak/

Saturnus:/Jupiterhez szólva, kezével a
közeledő bölcsek felé mutat, - akik a
templom ajtótól elindulnak/
- Nézd, napkeletről is elindult három

bölcs, hogy eljusson Betlehembe, -
gyere **világítsunk nekik és vezessük
őket!**

/A két csillag karöltve megy a 3 nap-
keleti/megfelelő jelmezbe öltözött/
bölcselel és integetve, hívogatva vezeti
őket előre az előadás színhelyére kö-
zépre./

1. bölcse: - Nézzétek, nézzétek, itt ra-
gyog a csillag, amit napkeleten lát-
tunk, biztosan közel van már a cél!

2. bölcse: - Bizony jól el is fáradtunk, hi-
szen ezer kilométert tettünk meg, míg
ideértünk.

3. bölcse: - Megállt a csillag, megérkez-
tünk!

1. bölcse: - Vegyük elő ajándékainkat.
Én aranyat hoztam, hiszen Király szü-
letett és ez a hatalom jele.

2. bölcse: - Én tömjént, ami a főpapot il-
leti meg.

3. bölcse: - Én mirhát, mert Ő a megígért
Messiás, az Írások szerint.

1. bölcse: - Örülünk, örvendezzünk!
- “Az Ige testté lett/C. Versrészlet,
Vékej T./
és láttuk az Ő csillagát,
Hajnalát az emberiségnek

2. bölcse: - s hogy a Világnak Világos-
sága - Jézussal elérkezett,

3. bölcs: - mert láttuk az Ő csillagát
s jöttünk, hogy dicsőítsük,
s tudjuk, hogy Ő a Szabadító.”

Saturnus: - Ezek a bölcsek, valóban
bölcsek voltak, hogy engedtek a
lelkük belső indításának.

- Hitük jutalma, hogy megtalálták a
"testet öltött Istent."

Vajon az emberek lesznek-e ilyen
BÖLCSEK!?

Mi, csillagok Krisztus felé vonzzuk
őket, de megtalálják-e a Királyt,
aki a csillag?

/A két csillag hátrahúzódik, a bölcsek
középen állnak, és körjük sereglenek
a gyerekek, - befejező "élőképet" al-
kotva. - Előrelép egy, vagy két gyer-
mek és szavalja az alábbi verset./

/Karácsonyi karének. Turmezei
Erzsébet/

"Megtaláltak" téged a pásztorok,
és karácsonyi örömmondók lettek.

"Megtaláltak" téged csillagvezette
gazdag bölcsei távol Napkeletnek.

"Megtaláltak" az első tanítványok,
és boldogan a Te nyomodba léptek.

"Megtaláltunk" - ujjongó millió hang,
visszhangozzák századok, ezredévek.

"A Szabadítót! Az Isten Piát!

Az életet, kegyelmet, békességet!"

Nagy karácsonyi karban énekel,
Krisztus Jézus, aki megtalál téged.

"S egy hang abban a karácsonyi kar-
ban,

hálaénekeket boldogan zengem,

mióta én is "megtaláltalak" -

mert Te eljöttél, s megtaláltál... en-
gem."

/Gyülekezet éneke: "Krisztus Urunk-
nak áldott születésén..." Ék. 158./

/A jelenet időigénye: kb. 40 perc./

Áldott Karácsonyt kíván Ria

Csepeli adventi délután

*A TK és az ICHTHÜSZ közös adventi délutánja minden évben
népszerűbb és áldottabb. Istennek legyen érte hála!*

„Lábam előtt mécses a te igéd...” (Zsolt 119,105)

Emlékeztető az ICHTHÜSZ Cserkészfórumról

Berekfürdő 2018. okt. 5-7.

Az ez évi Fórumunkon 6 csapatból 22-en vettünk részt Budapestről, Budakeszről, Szombathelyről, Dunavarsányból, Jármiből és Monorról.

A programtervezetnek megfelelően tartottunk istentiszteleteket, áhítatokat. Részt vettünk a berekfürdői református istentiszteleten. Interaktív előadás formájában emlékeztünk Gróf Tisza István miniszterelnökre, aki 100 évvel ezelőtt, a Reformáció napján lett kommunista terroristák áldozata. Az előadásból nemcsak emberi és politikai nagysága vált világossá, hanem azon is eltűnődünk, hogy hogyan alakult volna hazánk sorsa, ha ő lesz a Nagyháború után újra a miniszterelnök és nem az a Károlyi Mihály, akinek regnálása Intervenciót, Tanácsköztársaságot, Trianont és ebből fakadóan jobb és bal oldali diktatúrákat hozott. A csapatok beszámoltak a 2017-es és 2018-as programjaikról és a vezetők az ICHTHÜSZ programokról. Ezek sorában képes beszámoló hangzott el a Kopácsi vízitúránkról Hamza István vezetésével. Továbbá még egyszer visszatekintettünk a Reformáció 500-al kapcsolatos tevékenységünkre, amelyből kiemelkedik a cserkészimakönyv megszerkesztése és kiadása. Fórum- és egyéni beszélgetések keretében szóba kerültek a csapatok belső nehézségei és természetesen sikerei és örömei is. Nem utolsó sorban élveztük a szép napsütésben a híres strandfürdő minden áldását.

A visszatérő programok sorában idén sem maradt el az a forgó színpad, amelynek keretében föllevenítettük a cserkészet történetét, törvényeit és értékeit.

Szintén a programtervezetnek megfelelően Fórumunk három fontos döntést hozott az alábbiak szerint.

I. A jövő programjai között először is megerősítettük az ez év hátralevő programjait az alábbiakban

- Vállaljuk a Betlehemi Láng adminisztrálását az ausztriai átvételtől a budapesti elosztó istentiszteleten át a parlamenti ünnepségig.
- Az ICHTHÜSZ képviselteni kívánja magát az amerikai dzsemborin a következő módon. Dr. Csobolyó Esztert javasoljuk a magyar csapat protestáns lelkészéül. Dr. Bóna Zoltán a CPGS egyik káplánjaként, Széplaki Mercédesz pedig a CPGS IST csapatában vegyen részt a dzsemborin.
- November 25-én vasárnap du. társszervezőként részt veszünk az TK. és az ICHTHÜSZ adventi délutánján.
- Advent első vasárnapján igyekszünk képviselteni magunkat a Monoriak jubileumi fogadalmmegújításán.
- Január 24-26 között a meghívás megerősítése feltétele alatt szívesen képviseljük magunkat a monoriak börzsönyi táborában.
- Az éves Közgyűlésünket Balatonfüredre tervezzük március 22-24. között.
- Az ICHTHÜSZ vizitúrát a Maroson tervezzük, július 1-10 között úgy, hogy Szegeden végződjön és utazásokkal együtt is beleférjen 10 napba.
- Az ICHTHÜSZ köszönettel elfogadja a monoriak felajánlását, amely szerint a börzsönyi nagytábor nyitott más, az ICHTHÜSZ-szel kapcsolatot tartó csapatok cserkészei számára is.

- A berekfürdői Fórumot október első hétfőjére, 4-6 között rendezzük.
- Tekintettel arra, hogy 2019-ben a Betlehemi Láng nem a mi feladatunk rendezzünk egy cserkészevangelizációt október folyamán.

II. A Közgyűlés határozatának értelmében, és az általa meghatározott feltételek alatt a következő jelöléseket teszi

- Elnök: dr. Bóna Zoltán cst.
- Főtitkár: Nagy László cst.
- Teológiai titkár: Szuhánszky Gábor cst.
- ICHTHÜSZ lap főszerkesztője: dr. Csobolyó Eszter cst.
- Adminisztratív titkár: Csobolyó Katalin*
- Program titkár:**
- Kiscserkész szakvezető: Legendi Katalin st.***

III. A szerkesztőbizottság betöltetlen területeire az elnökség a Fórum megerősítésével a következő szolgálattevőket kéri fel:

- cserkészpédagógia: Nagyné Kele Márta,
- csapatélet: Széplaki Mercédeszt.

* Ezt a pozíciót/szolgálatot Katalin már évtizedek óta betölti. A Fórum kéri a Közgyűlést hogy e de facto pozíciót de iure is hozza létre, a jelöltet pedig bocsássa szavazásra.

** A szolgálatra eredetileg jelölt lemondott minden pozíciójáról. Más jelölt nem merült föl.

*** Az eredeti jelölt a fölkérésre nem reagált.

Nagy László sk.
ICHTHÜSZ főtitkár

Dr. Bóna Zoltán sk.
ICHTHÜSZ elnök

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)
Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. **Szerkeszti:** a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. **Főszerkesztő:** dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpédagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhet hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók - Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7.

Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu